

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/145/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416207132
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1416207132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová v právnej veci žalobcov: 1. SVB Kuklovsá 33-39, so sídlom Kuklovsá 39, 841 04 Bratislava, IČO: 42 448 XXX, 2. D. všetci zastúpení: JUDr. Štefan Detvai, advokát, Cukrová 14, 813 39 Bratislava, proti žalovanému: SVOJBYT, so sídlom Kuklovsá 19, 841 05 Bratislava, IČO: 31 801 609, zastúpený: Okenica Šula & Co.s.r.o., so sídlom Pražská 11, Bratislava, IČO: 36 866 512, o zaplatenie 68.462,09 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C/151/2016 -170 zo dňa 06.11.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C/151/2016-170 zo dňa 06.11.2017 v napadnutom výroku **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom v 2. a 32. rade priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 22C/151/2016-170 zo dňa 06.11.2017 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 2. až 32. rade sumu 68.462,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 68.462,09 Eur od 01.08.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade zamietol. Žalobcom v 2. až 32. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 15.07.2016, doručenou súdu dňa 18.07.2016 domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zadať Tatra banke, a.s. príkaz na prevedenie zostatku bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je vedený na majiteľa účtu SVOJBYT, Kuklovsá 19, 841 04 Bratislava, názov účtu: SVOJBYT - DOM C na bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banke, a.s. na majiteľa účtu SVB Kuklovsá 33-39, Kuklovsá 39, 841 04 Bratislava, názov účtu: SVB K fond opráv, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 25.11.1999 vzniklo podľa zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT, ktoré tvorili pôvodne vlastníci bytov a nebytových priestorov v troch samostatne stojacich bytových domoch, a to: dom so súpis. č. XXX na A. ulici, vchod č. 9, XX, XX, XX, XX a XX, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. A. V., parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, označovaný ako dom A, dom so súpis. č. XXX na A. ulici, vchod č. XX, XX, XX, XX a XX, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. A. V., parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, označovaný ako dom B, dom so súpis. č. XXX na A. ulici, vchod č. XX, XX, XX a XX, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. A. V., parc. č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, označovaný ako dom C. Pôvodné spoločenstvo SVOJBYT tvorili vlastníci bytov a nebytových priestorov všetkých troch bytových domov. Spolu mali vlastníci 120 hlasov, z tohto vlastníci v dome A 48 hlasov, v dome B

44 hlasov a v dome C 28 hlasov. Všetky tri domy fungovali v podstate samostatne. Od roku 2008 bol pre každý dom v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov zriadený osobitný bankový účet pre účely fondu prevádzky, údržby a opráv. Pre bytový dom C bol otvorený účet v Tatra banke, a.s. na majiteľa účtu SVOJBYT, Kuklovská 19, 841 04 Bratislava, názov účtu: SVOJBYT DOM C, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX. Od 01.01.2013 vlastníci toho ktorého domu uhrádzajú príspevky do fondu prevádzky, údržby a opráv na konkrétny účet toho ktorého domu. Dispozičné právo ku všetkým trom účtom mal predseda spoločenstva SVOJBYT P. V. a jeden zástupca (člen výkonného výboru) z toho ktorého domu. S prostriedkami na účtoch môže disponovať predseda spoločenstva samostatne alebo spolu so zástupcom tohto ktorého domu. Za vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu C mala dispozičné právo D.. L. Q.. V súvislosti s výkonom práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov dochádzalo v rámci spoločenstva k neustálym nezhodám. Tieto vznikali najmä z rozdielnosti názorov na riadenie a výkon správy všetkých bytov spoločenstva SVOJBYT. Vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu C na ulici A., vchody XX, XX, XX a XX sa vzhľadom na uvedené nezhody opakovane dožadovali rozdelenia spoločenstva s tým, že si vytvoria vlastné spoločenstvo a ostatným vlastníkom v bytových domoch A a B zostane zachované spoločenstvo SVOJBYT. Vlastníci bytov v bytových domoch A a B však nesúhlasili s rozdelením spoločenstva. Rozvrátené vzťahy v spoločenstve SVOJBYT sa prehĺbili do tej miery, že od apríla 2015 nebolo zvolané valné zhromaždenie. Rovnako v apríli 2015 uplynulo volebné obdobie predsedu spoločenstva a napriek tomu spoločenstvo nebolo schopné zvoliť nového predsedu. Vzhľadom na uvedené sa vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome C rozhodli využiť možnosť, ktorú im dáva novela zákona č. 205/2014 Z. z. v § 14 ods. 9 a hlasovať o rozdelení spoločenstva, resp. o vytvorení samostatného vlastného spoločenstva. Dňa 09.06.2015 sa uskutočnila schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome C, pričom na schôdzi boli prítomní vlastníci s počtom hlasov 26 z celkového počtu 28 hlasov. Za rozdelenie - oddelenie sa od spoločenstva SVOJBYT hlasovali všetci vlastníci prítomní na zhromaždení. Zároveň bola schválená Zmluva o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVB Kuklovská 33-39, boli zvolené orgány spoločenstva - predseda a rada. Bol schválený aj spôsob platieb za služby spojené s užívaním bytov ako aj mandátna zmluva so spoločnosťou BYTY, spol. s r.o. na výkon niektorých činností súvisiacich so správou domu. Dňa 12.06.2015 bol podaný návrh na zápis spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 na Okresnom úrade v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy. Okresný úrad zapísal do registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 s dátumom vzniku 01.07.2015. Žalobcovia sa vznikom spoločenstva stali jeho členmi. Dňa 10.07.2015 uzavrel žalobca v 1. rade s Tatra banka, a.s. zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol zriadený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu: SVB K fond opráv. Listom zo dňa 14.07.2015 žalobca v 1. rade oznámil žalovanému vytvorenie nového spoločenstva a vyzval ho na rokovanie ohľadom úpravy vzájomných vzťahov. Zároveň požiadal žalovaného aj o prevedenie finančných prostriedkov z fondu prevádzky, údržby a opráv zriadený SVOJBYT-om z účtu domu C v lehote do 31.07.2015. Žalovaný na výzvu nereagoval a finančné prostriedky fondu opráv vlastníkom bytov nepreviedol. Žalobca v 1. rade žalovaného opäť vyzval listom zo dňa 05.08.2015 na prevedenie finančných prostriedkov, avšak žalovaný ani na túto výzvu nereagoval. Žalovaný zrušil dispozičné právo k účtu fondu prevádzky, údržby a opráv domu C, Ing. L. Q., ktorá bola oprávnená v mene vlastníkov spolu s JH. s účtom nakladať. Z ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. vyplýva, že majiteľmi účtu domu C v Tatra banke, a.s. sú žalobcovia ako vlastníci bytov a nebytových priestorov. Žalovaný do dňa podania žaloby napriek výzve finančné prostriedky, vedené na účte v Tatra banke, a.s., ktorých majiteľmi sú žalobcovia v 2. až 32. rade, nepreviedol a znemožňuje akýkoľvek prístup k týmto finančným prostriedkom. Podaním zo dňa 31.08.2016, doručeným súdu 07.09.2016, žalobcovia na výzvu súdu špecifikovali petit žaloby tak, že sa domáhali od žalovaného povinnosti zaplatiť žalobcom v 2. až 32. rade sumu 68.462,09 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 31.08.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že pre dom C bol v Tatra banke, a.s. otvorený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dispozičné právo k predmetnému účtu mal predseda spoločenstva a za dom C, D.. L. Q.. Dňa 08.06.2015 na spoločnom zasadnutí rady a výkonného výboru SVOBYT bola navrhnutá zmena dispozičného práva k prostriedkom fondu údržby a opráv a s tým súvisiaca zmena hmotnej zodpovednosti za predmetný účet. D.. L. Q. nesúhlasila s tým, aby dispozičné právo mali členovia výkonného výboru domu C. Dňa 16.06.2015 zhromaždenie SVOJBYT-u schválilo za správu prostriedkov fondu opráv, ktorú by už nemal predseda predstavenstva, ale zodpovednosť prevezmú disponenti jednotlivých účtov. Uvedená zmena mala byť zapracovaná do spoločenskej zmluvy. Uznesenie za dom C dňa 03.07.2015 podpísala obyvateľka bytového domu C P.. M. L.. Členka rady SVOJBYT, D.. L. Q. sa dňa 09.07.2015 zúčastnila na zasadnutí rady SVOJBYT a svojim podpisom

potvrdila na predmetnej zápisnici, že súhlasí s poverením zastupujúceho predsedu spoločenstva, aby realizoval uznesenie z 16.06.2015 - zmena dispozičných a kompetenčných práv výkonných výborov domu k prostriedkom fondu údržby a opráv za dom C dispozičné právo mali D.. X. Q. F., X. V. a P. V., títo však odmietli podpísať Zmluvu o hmotnej zodpovednosti za predmetný účet. Z uvedeného dôvodu nemohla byť zrealizovaná zmena dispozičného práva k účtu. Členka rady D.. L. Q., ako aj overovateľka uznesenia zhromaždenia z 16.06.2015, P. M. L. svojou aktívnou účasťou na uvedených právnych úkonoch spoločenstva SVOJBYT potvrdili, že sú členkami dvoch spoločenstiev. Potvrdili to aj pani V. a pán G., majitelia bytov v dome C, ktorí v novembri 2015 oslovili D.. F. F., zastupujúceho predsedu spoločenstva SVOJBYT, a ktorí ho požiadali o pomoc pri riešení finančného krytia havarijného stavu ich terasy. Rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu C nemá oporu v zákone, a to i napriek tomu, že sú členmi ešte jedného spoločenstva SVB Kuklovsá 33-39. Spoločenstvo SVOJBYT doposiaľ nezanklo, nezlúčilo sa, nerozdelilo sa a ani nebolo vymazané z registra spoločenstiev vedeného Okresným úradom v Bratislave. Vo veci určenia platnosti predmetnej zmluvy a jej záväznosti aj pre žalobcov v 2. až 32. rade prebieha na tunajšom súde konanie pod sp. zn. 10C 94/2016. Žalovaný ďalej poukazoval na ustanovenie § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka s tým, že SVB Kuklovsá 33-39 nie je právnym nástupcom SVOJBYT. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. nie je prípustné, aby sa pôvodné spoločenstvo rozdelilo tak, že pôvodné spoločenstvo zostane existovať ako právnická osoba a bude pôsobiť popri svojich právnych nástupcoch. Rozdelenie spoločenstva je možné iba v podobe vzniku aspoň dvoch nástupníckych, novozałożených spoločenstiev. Z uvedeného vyplýva, že v registri zapísané spoločenstvo SVB Kuklovsá 33-39 nijako právne nesúvisí so spoločenstvom SVOJBYT. Je v rozpore so zákonom tvrdenie, že vzniklo nové spoločenstvo SVB Kuklovsá 33-39 ako nástupnícke spoločenstvo právnickej osoby SVOJBYT, ktorá nezankla. Zákon pri rozdeľovaní spoločenstva vyžaduje vypracovať projekt, ktorého obsahom musí byť vykonaná inventarizácia majetku, rozdelenie finančných prostriedkov v pokladni a na účte, príprava zmlúv o spoločenstve, založenie nových bankových účtov atď. Dôvody, ktoré žalobcovia vo svojej žalobe uvádzajú, že ich viedli k tomu, aby došlo k rozdeleniu SVOJBYT-u sú nepravdivé a v tomto konaní aj irelevantné. Žalobcovia nepredložili jediný dôkaz preukazujúci, že v spoločenstve SVOJBYT dochádzalo k nezhodám a k odmietnutiu ich žiadosti o rozdelenie spoločenstva. Na poslednom valnom zhromaždení, ktoré sa konalo v roku 2015, program obdržali všetci vopred a nikto so žalobcov nepodal návrh o rozšírenie programu o bod rozdelenie spoločenstva SVOJBYT. Zhromaždenie spoločenstva SVOJBYT je len jedno a disponuje 120 hlasmi, z čoho dom C - žalobcovia majú 28 hlasov. Z uvedeného vyplýva, že schôdza domu mohla rozhodnúť o odčlenení domu C od SVOJBYT, ale nemohla rozhodnúť o rozdelení spoločenstva SVOJBYT, čo pri zápise rešpektoval aj Okresný úrad v Bratislave, keď nevykonal zmeny v zápise spoločenstiev pri spoločenstve SVOJBYT a nevymazal SVOJBYT z registra. Rozdelenie spoločenstva je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku spoločenstva, pričom majetok tohto spoločenstva, zostatok úhrad za plnenie, prechádza na iné už existujúce spoločenstvá, ktoré sa svojim vznikom stávajú právnymi nástupcami zanikajúceho spoločenstva. Právne účinky rozdelenia spoločenstva by nastali dňom ich zápisu do registra. V registri spoločenstiev však žiadna zmena dotýkajúca sa spoločenstva SVOJBYT nebola k dnešnému dňu realizovaná. Vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí podpísali Zmluvu o spoločenstve SVOJBYT v znení jej Dodatku č. 3 v roku 2008 sú i naďalej členmi spoločenstva SVOJBYT. Z účtovného hľadiska vedie žalovaný aj účtovné knihy v nezmenenej podobe a poskytuje žalobcom služby, ku ktorým sa zmluvne zaviazal. Žalovaný i naďalej vedie na osobitnom účte finančné prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv domu C. Žalovanému preto nevznikla povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 68.462,09 Eur spolu s príslušenstvom, a preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd v predmetnom konaní otázku pasívnej vecnej legitímácie posudzoval podľa zákona č. 182/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, ako aj s ohľadom na Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov v znení jej dodatkov, na základe ktorej vzniklo spoločenstvo SVOJBYT, ktorého členmi až do odčlenenia a vytvorenia spoločenstva SVB Kuklovsá 33-39 boli žalobcovia v 2. až 32. rade a ktorá upravuje vzájomné práva a povinnosti spoločenstva vo vzťahu k vlastníkom bytov a nebytových priestorov. V danom prípade mal súd za to, že žalovaný je v tomto konaní pasívne vecne legitímovaným subjektom. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov, súd konštatuje, že aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, ktorým sa vlastníci bytov domáhajú od

spoločenstva SVOJBYT, založeného na účelom výkonu správy bytových domov, vydania nevyčerpaných prostriedkov určených na údržbu a opravu domu, mali v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného do 30.06.2004 len vlastníci bytov a nebytových priestorov vo svojom mene. Až novelou zákona č. 367/2004 Z. z. účinnou od 01.07.2004 sa do zákona ustanovilo oprávnenie správcu resp. spoločenstva vlastníkov vystupovať pri výkone správy majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov vo svojom mene a na účet vlastníkov bytov vymáhať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov vo fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. V danom prípade mal súd za to, že aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby boli jednak samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov pôvodného bytového domu C, v súčasnosti členovia spoločenstva SVB Kuklovská 33-39, ako aj samotné novovzniknuté spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39. Títo by však v konaní nemali stáť popri sebe, ale mali by v spore vystupovať buď samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov alebo iba spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39. Nakoľko v petite žaloby sa žalobcovia v 2. až 32. rade domáhali od žalovaného zaplataenia finančných prostriedkov z účtu fondu prevádzky, údržby a opráv zriadeného pre bytový dom C a náhrady trov konania a tento petit žaloby sa žiadnym spôsobom nedotýkal žalobcu v 1. rade, súd žalobu voči žalobcovi v 1. rade zamietol. V posudzovanej veci je predmetom konania žalobami uplatnený nárok na zaplataenie sumy 68.462,09 Eur titulom nevyčerpaných prostriedkov určených na údržbu a opravy domu vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu C, ktorí sa oddelili od spoločenstva SVOJBYT a vytvorili si vlastné spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39. Žalovaný v priebehu konania spochybňoval právnu subjektivitu a samotné postavenie spoločenstva SVB Kuklovská 33-39. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 09.06.2015 Ing. L. Q. ako členka rady SVOJBYT za dom C a F. X. Q. F. ako podpredsedníčka výkonného výboru SVOJBYT za dom C zvolali zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu C, pričom pozvánka bola riadne doručená všetkým vlastníkom. Na predmetnej schôdzi boli prítomní vlastníci bytov a nebytových priestorov s počtom hlasom 26 z celkového počtu 28 všetkých vlastníkov z bytového domu C. Prítomní vlastníci bytov a nebytových priestorov domu C odhlasovali na schôdzi dňa 09.06.2015 počtom hlasov 100% prítomných vlastníkov rozdelenie - odčlenenie sa od spoločenstva SVOJBYT a zároveň bola schválená Zmluva o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVB Kuklovská 33-39 a boli zvolené orgány spoločenstva. Následne dňa 12.06.2015 bol podaný návrh na zápis spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 na Okresnom úrade Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý dňa 01.07.2015 vykonal zápis spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 do registra. Námiety žalovaného, že spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 vzniklo v rozpore so zákonom súd považoval za neopodstatnené. Jednak v prvom rade súd poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 9 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého ak spoločenstvo tvorí viac domov, o rozdelení spoločenstva hlasujú iba tí vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, ktorého sa predmet hlasovania týka. Žalobcovia v 2. až 32. rade ako vlastníci bytového domu C, ktorý tvoril súčasť spoločenstva SVOJBYT, boli teda v zmysle tohto ustanovenia oprávnení hlasovať o rozdelení spoločenstva, pričom zo zápisnice zo dňa 09.06.2015 vyplýva, že za rozdelenie hlasovali všetci prítomní vlastníci z počtom hlasov 26 z celkového počtu 28 hlasov za predmetný bytový dom. Súčasne s hlasovaním o rozdelení spoločenstva, a teda odčlenení vlastníkov bytov a nebytových priestorov z bytového domu C, vlastníci schválili aj Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVB Kuklovská 33-39 a zvolili si orgány spoločenstva. Týmito úkonmi došlo k založeniu spoločenstva SVB Kuklovská 33-39. Keďže v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. spoločenstvo vzniká dňom zápisu do registra spoločenstiev vedenom obvodným úradom v sídle kraja, vlastníci bytov podali návrh na zápis spoločenstva do registra spoločenstiev na Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy. Okresný úrad Bratislava po preskúmaní návrhu na zápis do registra spoločenstiev, ako aj priložených listín, vykonal dňa 01.07.2015 zápis spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 do registra, teda mal za to, že sú splnené všetky zákonom predpísané náležitosti na jeho zaregistrovanie. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 194 CSP, v zmysle ktorého otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Ak bolo o takejto otázke rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne. V danom prípade Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodol tak, že po preskúmaní návrhu na zápis do registra spoločenstiev a jeho príloh v súlade s ustanovením § 7 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. vykonal zápis spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 do registra spoločenstiev k 01.07.2015. Námiety spochybňujúce postavenie spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 sú preto irelevantné, keďže toto spoločenstvo bolo riadne a platne zaregistrované v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., pričom rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý tento zápis povolil, súd nie je oprávnený v tomto konaní posudzovať. Zároveň súd prvej inštancie dal do pozornosti ustanovenie § 217 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je pre

rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Keďže spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 je riadne a platne zaregistrovaným spoločenstvom v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. súd nemal dôvod spochybňovať jeho právnu subjektivitu. Námietky žalovaného spočívajúce v tom, že hoci si žalobcovia v 2. až 32. rade založili nové spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39, sú aj naďalej platnými členmi spoločenstva SVOJBYT, keďže súd naďalej viazaní zmluvou o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 25.11.1999 v znení jej dodatkov, súd považuje za neopodstatnené. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C 94/2016 sa žalovaný domáhal voči žalobcom v 2. až 32. rade určenia platnosti Zmluvy o spoločenstve bytov a nebytových priestorov, pričom súd žalobu zamietol. Konanie nie je síce právoplatne ukončené, ale už v rozsudku zo dňa 12.12.2016 súd skonštatoval, že žalobcovia v 2. až 32. rade ako vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu C založili podľa zákona č. 182/1993 Z. z. nové spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39, a teda nie sú členovia spoločenstva SVOJBYT. S týmto názorom sa súd stotožňuje zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov síce expressis verbis neuvádza, ktorým momentom dochádza k zániku členstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v spoločenstve v prípade, ak dôjde k rozdeleniu spoločenstva, avšak z logiky veci vyplýva, že momentom zápisu spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 (a teda momentom jeho vzniku) došlo k zániku členstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu C u žalovaného. Z vykonaného dokazovania mal ďalej súd za preukázané, že pre každý bytový dom patriaci pod spoločenstvo SVOJBYT bol v roku 2008 zriadený samostatný účet pre fond prevádzky, údržby a opráv, na ktorý vlastníci bytov posielali finančné prostriedky. Takýto účet bol zriadený aj pre bytový dom C, teda pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí si následne založili nové spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39. Momentom ukončenia členstva žalobcov v 2. až 32. rade u žalovaného bol žalovaný povinný vysporiadať si vo vzťahu k žalobcom záväzky, a teda previesť zostatok finančných prostriedkov na fonde opráv a údržby bytového domu žalobcom v 2. až 32. rade, resp. novo založenému spoločenstvu, ktorého sú žalobcovia v 2. až 32. rade členmi. Žalovaný však na výzvy na prevod týchto finančných prostriedkov nereagoval. Z ustanovenia § 7b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. vyplýva, že majiteľom účtu domu zriadeného spoločenstvom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, pričom spoločenstvo je príslušné disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu. Je teda zrejmé, že prostriedky vedené na bankovom účte v Tatra banke, a.s. pre bytový dom C patria vlastníkom bytov a nebytových priestorov, teda žalobcom v 2. až 32. rade, pričom žalovaný tieto prostriedky na účte bezdôvodne zadržuje, čím sa bezdôvodne obohacuje na účet žalobcov v 2. až 32. rade. Dispozičné právo k predmetnému účtu má žalovaný, ako to vyplýva z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní konanom dňa 06.11.2017, ktorá zároveň uviedla, že žalobcovia môžu s prostriedkami disponovať a môžu si ich previesť, ak podpíšu hmotnú zodpovednosť. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že na zhromaždení spoločenstva SVOJBYT ešte za účasti žalobcov došlo k prijatiu uznesenia vlastníkov bytov, ktorým sa zmenili kompetencie a možnosti nakladania s účtami bytových domov, nie je v tomto konaní právne relevantná. Táto zmena dispozičných práv a podmienka podpísania hmotnej zodpovednosti bola prijatá ešte v čase, keď žalobcovia boli členmi spoločenstva, avšak registráciou nového spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 a s tým súvisiacim zánikom členstva žalobcov v 2. až 32. rade u žalovaného predmetné uznesenia strácajú vo vzťahu k žalobcom platnosť. Navyiac je potrebné uviesť, že uznesenia prijaté na zhromaždení vlastníkov bytov nemajú dopad a účinnosť voči tretím osobám, ani proti banke. V predmetnej veci bolo uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 28.06.2016, č.k. 4C 99/2016-74, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.08.2016, č.k. 8Co 317/2016-133 vydané neodkladné opatrenie, ktorým súd žalovanému zakázal nakladať s finančnými prostriedkami na bankovom účte vedenom v Tatra banke, a.s. č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to previesť ich s výnimkou účtu žalobcov vedeného v Tatra banke, a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, na iný účet, vybrať ich v hotovosti a zriadiť k nim záložné právo v prospech iného právneho subjektu, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV vo veci samej. Ani uvedené neodkladné opatrenie nezamedzuje žalovanému previesť finančné prostriedky patriace žalobcom v 2. až 32. rade na účet žalobcov. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť, keď nepreviedol zostatok z účtu fondu prevádzky, údržby a opráv vedeného pre bytový dom C, a teda prostriedky patriace žalobcom v 2. až 32. rade po ukončení ich členstva u žalovaného, a teda mu vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške žalovanej sumy (nevyplatených finančných prostriedkov vo vlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov), ktoré musí vydať, preto ho súd zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobcovia si žalobou zo dňa 15.07.2016 a jej následnom doplnení z 31.08.2016 uplatnili úrok z omeškania z dlžnej sumy - z neprevedených, nevyčerpaných prostriedkov z fondu prevádzky, údržby a

opráv, ktoré zostali na účte žalovaného, ktoré tam vlastníci bytov a nebytových priestorov Kuklovska 33, 35, 37 a 39 v Bratislave poukazovali. S poukazom na ustálený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že sa žalovaný dostal s plnením dlhu do omeškania, nakoľko ku dňu rozhodnutia súdu nepoukázal finančné prostriedky z účtu XXXXXXXXXX/XXXX na účet vlastníkov (žalobcov v 2. až 32. rade). Preto súd prvej inštancie žalovaného zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa 31.08.2016 do zaplatenia v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (účinného ku dňu omeškania. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovaného v konaní, súd prvej inštancie sa nimi nezaoberal, nakoľko tieto nepredstavujú také námietky, ktoré by mali súvis s prejednávanou vecou. Súd prvej inštancie poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05). Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 6 ods. 1, § 7 ods.1, 2 a 5, § 7a ods. 1, § 7b ods. 1 a 4, § 7c ods. 2, § 10 ods. 1 a 4, § 14 ods. 1 a 9, zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase a podľa § 451 ods. 2 OZ, § 517 OZ.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd prvej inštancie pochybil, keď na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Z odvolania vyplýva, že žalovaný namietal správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým ho zaviazal zaplatiť žalovaným v 2. až 32 rade sumu 68.462,09 Eur s príslušenstvom. Žalovaný na základe Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa zákona 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov dňom 25.11.1999, ktoré tvorili vlastníci bytov a nebytových priestorov troch samostatne stojacich domov pozostávajúcich z 88 bytov a 32 nebytových priestorov označené v žalobnom návrhu ako Dom A, B a C, Dom A tvorí 48 vlastníkov bytov a nebytových priestorov, dom B tvorí 44 vlastníkov a dom C tvorí ho 28 vlastníkov, spolu 120 vlastníkov, ktorí individuálne nie kolektívne podpísali Zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT v ktorej sa zaviazali na plnenie vyplývajúce z ustanovení Zmluvy, ktorú na zhromaždení vlastníkov jednomyseľne schválili (ďalej len Zmluva o spoločenstve). Od 01.01.2013 vlastníci každého domu, uhrádzali príspevky do Fondu prevádzky údržba a opráv (ďalej len FPÚaO) na konkrétne účely zriadené samostatne pre každý dom. Vlastníci BaNP Domu C uhrádzali príspevok do FPÚaO konkrétne na účet zriadený v Tatra banke, a.s. č. ú. 2XXXXXXX/XXXX, mesačne podľa výšky, ktorú schválili na zhromaždení spoločenstva SVOJBYT. Dispozičné právo nakladať s predmetným účtom mala Ing. D. Q. a predseda spoločenstva SVOJBYT. Žiadne nezhody súvisiace so správou domov A, B a C, tak ako je to uvedené v žalobe neboli, nikto nedal návrh na jeho rozdelenie. Zhromaždenie schválilo za každý dom vlastními navrhnutých disponentov, za Dom C to bol p. J. V. a P. Q. . F.. Žalobcovia si založili v tajnosti spoločenstvo SVB Kuklovska 33-39 a svojim konaním porušili ustanovenia § 6 ods. 3 zákona 1082/1993 Z.z. o bytoch a nebytových priestoroch, nakoľko vedeli, že zákon neumožňuje v rámci jedného domu mať uzavreté dve zmluvy o spoločenstve. Vo veci akou mierou sa na tomto protiprávnom akte zúčastnil správny orgán, ešte nie je právoplatne rozhodnuté a preto odvolávanie sa súdu prvej inštancie na dôkazy, ktoré nie sú právoplatné, nemôžu mať právnu silu a požívať právnu ochranu, tak ako to uvádza prvoinštančný súd v ods. 37 zdôvodnenia svojho rozhodnutia. V ustanovení § 7a ods. 1 posledná veta je uvedené, že Zmluvu o spoločenstve nemôže vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome vypovedať. Každý vlastník bytu a nebytového priestoru uzatvára Zmluvu na neurčitý čas, pričom je ex lege takáto zmluva nevypovedateľná. Do dnešného dňa žalobcovia Zmluvu o spoločenstve SVOJBYT nevypovedali, ani od Zmluvy jednostranným právnym úkonom neodstúpili. K odstúpeniu od zmluvy nedochádza na základe uzatvorenia novej zmluvy, čoho sa dožadujú žalobcovia v tomto prípade. Súdu nebol predložený ani jeden dôkaz žalobcu, ktorým by preukázal, že adresátovi t.j. spoločenstvu SVOJBYT bolo doručené ním podpísané odstúpenie od Zmluvy. Odvolávať sa na to, že na schôdzi vlastníkov B a NP Domu C zo dňa 09.06.2015 si žalobcovia v počte 26 hlasov zo 130 hlasov zhromaždenia spoločenstva SVOJBYT schválili rozdelenie SVOJBYT a odsúhlasili rozdelenie spoločenstva SVOJBYT, nemôže požívať právnu ochranu z dôvodu, že zo zákona vyplýva, že rozhodovanie o rozdelení spoločenstva je v pôsobnosti zhromaždenia (§ 7d ods. 1 písm. b), v ktorom zasadajú všetci vlastníci bytov v teda Domu A,B ,C a na riadnom zvolanom zhromaždení. Na tom nič nemení, že o rozdelení spoločenstva na takto zvolanom zhromaždení budú hlasovať len tí vlastníci, ktorých sa to dotýka, teda žalobcovia. Hlasovanie o návrhu na rozdelenie spoločenstva je

jedna vec a druhá vec veľmi podstatná je postup rozdelenia, ktorí žalobcovia absolútne nerešpektovali. O tom kto po rozdelení spoločenstva bude používať pôvodný názov, ako vzniknú nové spoločenstvá, či sa spoločenstvo rozdelí likvidáciou alebo bez likvidácie a pod. nemôže za 120 vlastníkov bytov a nebytových priestorov rozhodovať 28 členov spoločenstva SVOJBYT. Novozaložené SVB Kuklovska 33-39 v žiadnom prípade nie je právnym nástupcom žalovaných, nakoľko žalovaný je stále v nezmenenej forme je zapísaný v registri spoločenstiev vedenom na Okresnom úrade v Bratislave a i naďalej poskytuje služby aj žalobcom, tak ako to ukladá Zmluva. Opätovne chceli uzavrieť so žalobcami zmluvu a opätovne im oznámili, že pokiaľ vlastními BaNP Domu C navrhnutí a zhromaždením SVOJBYT schválení disponenti s účtom FPÚaO Domu C podpíšu, hmotnú zodpovednosť za nakladanie s peňažnými prostriedkami predmetného účtu, môžu s účtom nakladať. Hmotnú zodpovednosť za predmetný účet má v zmysle zákona predseda spoločenstva SVOJBYT. Z uvedeného dôvodu sa do omeškania s plnením uznesenia zhromaždenia SVOJBYT nedostal žalovaný, ale žalobcovia. Je úplne jedno či sa zmena disponentov s predmetným účtom odsúhlasovala pred zápisom žalobcu do registra spoločenstiev alebo po ňom, s podpísaným prevzatím hmotnej zodpovednosti za predmetný účet by banka zmenila disponentov s účtom. Žalovaný nemohol vyhovieť žiadosti žalobcov aj z dôvodu, že finančné prostriedky žiadalo na svoj účet previesť SVB Kuklovska 33-39, ktoré k finančným prostriedkom na predmetnom účte nemá žiadny právny vzťah, nakoľko sú to peniaze, ktoré si na predmetný účet na svoj variabilný symbol ukladali jednotliví vlastníci bytov samostatne, teda sú to peniaze prislúchajúce len jednotlivo im. Žalovaný nesúhlasí ani s rozhodnutím prvoinštančného súdu vo veci uloženia povinnosti úhrady úrokov z omeškania, nakoľko nemá oporu v zákone. Žalovaný je toho názoru, že Okresný súd Bratislava IV mal predmetnú žalobu ako neďôvodnú zamietnuť. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Navrhuje, aby mu boli priznané trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a priznal im náhradu trov konania. Uviedli, že napriek tomu, že žalovaný v odvolaní priznáva a potvrdzuje, že v predmete žaloby sa jedná o ich finančné prostriedky, podal odvolanie a odmieta ich vyplatiť. Žalovaný v dôvodoch svojho odvolania opakuje skutočnosti ohľadom svojho založenia a fungovania od roku 1999 do vzniku spoločenstva žalobcov, ktoré právoplatne vzniklo 01.07.2015 a ktorého vznik žalovaný z neznámych dôvodov odmieta akceptovať. Žalovaný odmieta poukázať finančné prostriedky žalobcov a uvádza vymyslené dôvody, ktoré údajne bránia prevedeniu a vyplateniu finančných prostriedkov. Navrhol niektorým vlastníkom ich spoločenstva, aby ako zástupcovia žalovaného uzatvorili so žalovaným zmluvu o hmotnej zodpovednosti a na základe tejto zmluvy by im žalovaný umožnil nakladať s účtom fondu opráv, na ktorom sa nachádzajú finančné prostriedky žalobcov. Členovia spoločenstva žalobcov nemajú právny dôvod podpisovať hmotnú zodpovednosť vo vzťahu k žalovanému, pretože so žalovaným nie sú v žiadnom právnom vzťahu. Dispozičné právo k bankovému účtu fondu opráv, na ktorom sa nachádzajú finančné prostriedky žalobcov má výlučne žalovaný - predseda žalovaného. Len on je oprávnený súčtom nakladať v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia sp. zn. 8Co/317/2016, ktoré vydal Krajský súd Bratislava, dňa 30.8.2016 a ktoré žalovanému zakazuje nakladať s finančnými prostriedkami na bankovom účte vedenom v Tatra banke, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to previesť ich, s výnimkou účtu žalobcov vedeného v Tatra banke, a.s. č.ú. 2944007903/1100, na iný účet, vybrať ich v hotovosti a zriadiť k nim záložné právo v prospech iného subjektu, a to až do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Bratislava IV vo veci samej. Tvrdenie žalovaného, že nemôže vyhovieť žiadosti a poukázať žalobcom finančné prostriedky na účet fondu opráv spoločenstva SVB Kuklovska 33-39 údajne z dôvodu, že spoločenstvo SVB Kuklovska 33-39 nemá k finančným prostriedkom žiadny vzťah, nakoľko sa jedná o finančné prostriedky jednotlivých vlastníkov, je zavádzajúce. Ako vlastníci uvedených finančných prostriedkov majú žalobcovia právo rozhodovať o tom, ako bude s finančnými prostriedkami naložené, a teda aj o tom, na ktorý účet majú byť finančné prostriedky poukázané. Podľa § 7b ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. Spoločenstvo sa nemôže zúčastňovať na podnikaní iných osôb a nemôže uzatvárať zmluvy o tichom spoločenstve. Spoločenstvo je povinné finančné prostriedky vybrané od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo získané vlastnou činnosťou zhromažďovať len na účtoch v banke. Majiteľom účtu domu zriadeného spoločenstvom v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, spoločenstvo je príslušné disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov. Ak spoločenstvo tvorí viac domov, musí sa viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom. Z uvedeného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že žalobcovia ako vlastníci finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú na účte fondu opráv

domu C, a ku ktorému má dispozičné právo výlučne žalovaný, majú právo požadovať od žalovaného, aby im tieto finančné prostriedky poukázal. Nakoľko žalobcovia ako vlastníci bytov v bytovom dome C si založili spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 za účelom správy tohto domu a do tejto správy patrí aj vedenie účtu fondu opráv, požiadali žalovaného, aby finančné prostriedky nachádzajúce sa na účte, ktorý je založený na jeho meno a má k nemu dispozičné právo previedol na účet fondu opráv zriadeného spoločenstvom SVB Kuklovská 33-39, zriadený v Tatra banke, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Tvrdenie žalovaného, že spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 nemá k finančným prostriedkom žiadny vzťah neobstojí, pretože spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 tvoria žalobcovia 2. až 22. rade a je podľa zákona oprávnené spravovať aj účet v banke vedený pre spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39, na ktorom sa nachádzajú finančné prostriedky žalobcov. Neodkladné opatrenie, ako aj napadnutý rozsudok žalovanému umožňujú peňažné prostriedky previesť. Údajné obavy a pochybnosti na strane žalovaného sú teda bezpredmetné, pretože poukázaním finančných prostriedkov z fondu opráv by konal na základe súdneho rozhodnutia a príkazu žalobcov. Zo strany žalovaného ide o nedôvodné odopieranie práva na vydanie finančných prostriedkov žalobcov a tým znemožnenie nakladať s nimi už viac ako 2 a pol roka. Pokiaľ sa jedná o tvrdenie žalovaného, že súdom priznané úroky z omeškania nemajú oporu v zákone, s tým nesúhlasia. Žalovaný žalobcom úmyselne bráni v nakladaní s ich majetkom - používa finančné prostriedky napriek tomu, že na to nemá žiadny právny dôvod. Táto skutočnosť jednoznačne odôvodňuje aj právo žalobcov a nároky na priznanie úrokov z omeškania zo žalovanej sumy podľa § 517 ods. 2 OZ. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odmieta poukázať finančné prostriedky žalobcom, dostal sa tak do omeškania a vznikol im nárok na úrok z omeškania z neprevedenej sumy. Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že súd pochybil, keď dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ale toto svoje tvrdenie bližšie nekonkretizuje. Z odvolania žalovaného nie je možné zistiť v čom spočíva pochybenie súdu, keď žalovaný namieta, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, teda či má žalovaný na mysli nesprávne vyhodnotenie dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušenie pravidiel formálnej logiky a teda o akú vadu sa jedná. Podané odvolanie je nedôvodné z hľadiska skutkového a právneho. Okresný súd napadnutým rozhodnutím správne rozhodol o podanej žalobe po predchádzajúcom riadnom zistení skutkového stavu a následne správne vec právne posúdil.

7. Žalovaný sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcov k odvolaniu a uviedol, že sa plne pridrieva skutočnosť, ktoré uviedol v odvolaní zo dňa 17.12.2017. Trvá na tom, že nemohol, vyhovieť žalobcom a previesť finančné prostriedky v sume 68.462,09 Eur, uložené na bankovom účte, vedenom v Tatra banke, a.s., pod č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX / ďalej účet SVOJBYT na bežný/ podnikateľský účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX účet vedený na majiteľa účtu SVB Kuklovská 33-39, názov účtu: SVB K fond opráv, z dôvodu, že nebol v žiadnom právnom vzťahu s majiteľom uvedeného účtu. Žalobca ani nežiadal v žalobe, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou uhradiť žalobcom 2. až 32. rade sumu 68.462,09 Eur, tak ako je to uvedené v rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je nevykonateľný, nakoľko súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 68.462,09 Eur, avšak v rozsudku neurčil komu a akú výšku z celkovej sumy má žalobcom v 2. až 32. rade, uhradiť. Žalobcovia žiadali, aby bola suma 68.462,09 Eur prevedená na účet žalobcu v 1. rade, ktorého účasť v tomto konaní súd prvej inštancie zamietol. Takže tvrdenie žalobcov, že i majú právo rozhodovať o tom, ako bude s predmetnými finančnými prostriedkami naložené sa javí ako nepravdivé, nakoľko ani súd im nepriznal právo previesť predmetnú sumu na účet, ktorý vo svojom žalobnom návrhu uviedli. Z uvedeného dôvodu namieta aj priznanie úrokov z omeškania. Žalovaný preukázal, že nikto nebránil žalobcom aby nakladali podľa svojho rozhodnutia s predmetným účtom, avšak nimi schválení disponenti to odmietli i napriek tomu, že na zhromaždení pri ich schvaľovaní za disponentov s uvedeným súhlasili. Žalobcovia nepreukázali, že im žalovaný bráni pri nakladaní s predmetným účtom, tak ako to ukladá zákon č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších zmien, aj z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemohol dostať do omeškania. S tvrdením žalobcov, že je povinnosťou žalovaného previesť predmet tohto sporu na účet patriaci SVB Kuklovská 33-39, nakoľko ho vytvorili žalobcovia počas členstva u žalovaného nesúhlasí, nakoľko je síce podľa § 6 ods. 3 zák. 182/1993 Z.z. neprípustné, aby na správu domu boli uzavreté dve zmluvy o správe domu, avšak k dnešnému dňu nevypovedali žalobcovia zmluvu o spoločenstve, ktorú so žalovaným riadne uzavreli ešte v roku 1999. Každá žalobcami uzavretá ďalšia zmluva na správcovstvo, bez toho, aby bola zrušená predchádzajúca, je v zmysle uvedeného zákona neplatná. Žalovaný preukázal, že k dnešnému dňu sa žiadne zasadnutie zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT, ktoré by rokovalo o rozdelení spoločenstva SVOJBYT nekonalo a žalobcovia sa o zvolenie takéhoto zhromaždenia, ktoré by prerokovalo rozdelenie spoločenstva SVOJBYT ani nepokúsili. Súd prvej inštancie sa zaoberal

len Zmluvou o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov Kuklovská 33-39, ale vôbec nezobral do úvahy existenciu zmluvného vzťahu žalobcov 2.až 32. a žalovaného, ktoré je potvrdené platnou Zmluvou o spoločenstve SVOJBYT. Súd prvej inštancie vôbec neuviedol o aké ustanovenie zákona č. 182/1993 z.z. sa opiera pri svojom tvrdení o ktoré opiera aj právny nárok žalobcov, že z logiky veci vyplýva, že momentom zápisu spoločenstva SVB Kuklovská 33-39 a momentom jeho vzniku došlo k zániku členstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu C u žalovaného. Toto je v úplnom rozpore s dikciou zákona, ktorý deklaratórne stanovuje podmienky za akých možno rozdeliť už v registri spoločenstiev zapísané spoločenstvo. Podľa § 7b ods.3 zákona povinnosť, ktorú žiada žalobca od žalovaného vzniká v iba v prípade, keď spoločenstvo končí svoju činnosť, čo nie je prípad žalovaného. Neskončil svoju činnosť a nemusí teda plniť povinnosti, ktoré by vznikli v zmysle § 7b ods. 3 zák. č. 182/1993 Z.z. Žalovaný nezanikol, nesplynul, nerozdelil sa, nezlučil sa, v registri spoločenstiev sa nevykonala žiadny zápis v tomto znení, takže rozhodnutie súdu prvej inštancie, tak ako je uvedené v predmetnom rozsudku je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Ustanovením § 7d Zákona 182/1993 Z.z. v znení neskorších zmien, je presne určený postup, ktorý je každý povinný dodržiavať. Žalobcovia ho porušili, musia niesť zodpovednosť. Právo nemôže vzniknúť z nespravodlivosti a súdnu ochranu nemôže požívať ten, kto bezdôvodne si neplní ustanovenia vyplývajúce zo zákona, ako to urobili v tomto prípade žalobcovia. Žalovaný nesúhlasí s obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 03.04.2018 a ani s rozsudkom súdu prvej inštancie.

8. Žalobcovia vo vyjadrení uviedli, že s tvrdeniami žalovaného uvádzaných v jeho stanovisku nesúhlasia a považujú ich za účelové s cieľom oddialiť zaplatenie, resp. vrátenie finančných prostriedkov. Súd prvej inštancie v rámci dokazovania vykonal všetky dôkazy, ktoré vykonať mal a mohol, a ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne v každom jeho výroku. Tvrdenie žalovaného, že nemohol previesť finančné prostriedky žalobcov na účet fondu opráv nového spoločenstva z dôvodu, že žalovaný nebol v žiadnom právnom vzťahu s majiteľom účtu, sa nezakladá na pravde. Majiteľmi finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzajú na účte fondu opráv domu C spravovanom žalovaným, ako aj finančných prostriedkov na fonde opráv spravovaných SVB Kuklovská 33-39 sú žalobcovia. V žalobe navrhovali previesť predmetné finančné prostriedky na účet spoločenstva, teda spoločenstva, ktoré tvoria žalobcovia. Žalovaný vie, že účet, na ktorý žalobcovia žiadali previesť finančné prostriedky, je účtom, ktorý žalobcovia zriadili ako nové spoločenstvo. Navyše, je vydané platné neodkladné opatrenie vo forme uznesenia, ktoré vydal Krajský súd Bratislava dňa 30.8.2016, sp. zn. 8Co/317/2016, a ktoré žalovanému umožňuje previesť finančné prostriedky na účet žalobcov. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný zámerné zadržáva finančné prostriedky žalobcov a uvádza tvrdenia, ktorými len odďaľuje poukázanie finančných prostriedkov. Pokiaľ sa jedná o namietanie priznaných úrokov z omeškania uviedli, že žalovaný žalobcom úmyselne bráni v nakladaní s ich majetkom napriek tomu, že na to nemá žiadny právny dôvod. Táto skutočnosť jednoznačne odôvodňuje aj právo a nároky na priznanie úrokov z omeškania zo žalovanej sumy. Úroky sú vlastne kompenzáciou škody, ktorá žalobcom vznikla tým, že nemôžu používať finančné prostriedky z fondu opráv z dôvodu, ktorý zapríčinil žalovaný. Tvrdenia žalovaného ohľadom údajného členstva žalobcov u samotného žalovaného sú nepravdivé. Členstvo žalobcov u žalovaného zaniklo k 01.07.2015, kedy bolo zaregistrované nové spoločenstvo SVB Kuklovská 33-39 a ktoré je platne zaregistrované. Nikto okrem žalovaného nespochybňuje jeho existenciu. Žalovaný sa snaží nedôvodnými súdnymi spormi docieľiť zrušenie spoločenstva, ktoré si vytvorili v súlade so zákonom a z dôvodu vážne narušených susedských vzťahov. Napriek tomu sa žalovaný snaží o zrušenie spoločenstva a tým chce žalobcov donútiť, aby a stali opäť jeho členmi proti ich vôli. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný na Okresnom súde Bratislava IV domáhal určenia, že zmluva o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT je pre žalobcov s platná a záväzná. Súd žalobu žalovaného zamietol. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 10C/94/2016. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal žalovaný odvolanie. Vo veci nebolo zatiaľ rozhodnuté. Žalobou na Krajskom súde v Bratislave sa žalovaný domáhal voči Okresnému úradu Bratislava určenia, že zápisom spoločenstva do registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov bol žalovaný ukrátený na svojich právach a žiadal, aby súd nariadil Okresnému úradu Bratislava výmaz spoločenstva. Krajský súd žalobu zamietol. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 6S/198/2015. Proti rozhodnutiu podal žalovaný kasačnú sťažnosť. Zatiaľ vo veci nebolo rozhodnuté. Z vyššie uvedeného vyplýva, že spoločenstvo platne vzniklo, je riadne zaregistrované. Žalovaný teda nemá dôvod zadržávať finančné prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv a nič mu nebráni v tom, aby finančné prostriedky žalobcom poukázal.

9. Krajský súd ako odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.04.2021 (§ 378 CSP, § 219 ods. 3 CSP). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil v napadnutom výroku na základe dôvodov uvedených nižšie, pretože je vecne správny. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa najskôr zaoberal okruhom námietok odvolateľa, ktoré súvisia so žalovaným napádaným vznikom SVB Kuklovská 33-39. V zmysle ust. § 194 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia. Súd prvej inštancie v rozsudku prihliadol na rozhodnutie Okresného úradu v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy, keďže otázka registrácie a založenia patrí do pôsobnosti tohto orgánu v zmysle ust. § 7 zákona č. 182/1993 Z.z. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a dodáva, že otázka platného založenia žalobcu v 1. rade je v tomto konaní tzv. prejudiciálnou otázkou v užšom zmysle. V tomto prípade súd môže danú otázku posúdiť, (a to aj inak, ako kompetentný orgán), no kladú sa zvýšené nároky na kvalitatívnu stránku odôvodnenia rozhodnutia vo veci samej. Dikcia zákona, podľa ktorej súd na také rozhodnutie „prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia“ nemožno vykladať inak, iba tak, že súd túto otázku nemôže opomenúť v odôvodnení rozsudku náležite a presvedčivo argumentovať. Zásadne však platí, že „prihliadnutie“ na existujúce (a z povahy veci právoplatné, teda účinky pôsobiace) rozhodnutie iného orgánu nie je pre súd záväzné (§ 193 a contrario), a teda neexistuje povinnosť súdu pridržať sa tohto rozhodnutia. Tento postulat vyplýva z ústavnoprávnej konotácie, podľa ktorej je súd prioritizovaný a v istom zmysle „nadradený“ orgán ochrany práva - žiaden iný orgán nemá generálnou klauzulou „zákazu odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae)“ stanovenú kompetenciu poskytovať ochranu tam, kde nie je zverená žiadnemu inému orgánu. Samozrejme, ani túto parolu nemožno vykladať účelovo a bezbreho - zásadne platí požiadavka, aby orgány verejnej moci rozhodovali o rovnakých otázkach zásadne rovnako. Preto je žiaduce, aby súd v zásade vychádzal z rozhodnutí na to kompetentných orgánov, a len ako ultima ratio prikročil v odôvodnených prípadoch ku korekcii záverov iných kompetentných orgánov (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 734-739).

12. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že sa z úradnej činnosti oboznámil s konaním vedeným Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S/1982015, v ktorom krajský súd zamietol návrh žalovaného, ktorým sa dožadoval, aby krajský súd zakázal žalovanému (Okresný úrad Bratislava) pokračovať v porušovaní práv žalovaného v tunajšom konaní a zároveň žiadal, aby súd uložil Okresnému úradu Bratislava povinnosť vymazať SVB Kuklovská 33-39 z registra spoločností vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalovaný proti tomuto uzneseniu podal kasačnú sťažnosť, o ktorej doposiaľ Najvyšší súd SR nerozhodol.

13. Súd k tejto otázke uvádza, že novela č. 70/2010 Z. z. účinná od 01.04.2010 (ktorou sa novelizoval zákon č. 182/1993 Z.z.) v tomto smere priniesla pre vlastníkov prínos v podobe prijatia jednoduchšieho rozhodnutia o rozdelení, pri ktorom sa o tejto otázke rozhoduje vždy len medzi vlastníkmi v predmetnom dome. To znamená, že na rozdelenie spoločnosti nie je potrebný súhlas aj vlastníkov v iných domoch. Orgánom spoločnosti je však len jedno zhromaždenie, ktorého členmi sú vlastníci vo všetkých domoch združených v spoločnosti. Z tohto dôvodu uvedená novelizácia nemá celkom oporu v platnej právnej úprave orgánov spoločnosti. Je totiž absurdné, aby o rozdelení spoločnosti mohla rozhodnúť len menšina z celkového počtu vlastníkov, pričom zákonodarca proces rozdelenia spoločnosti nijako bližšie nerieši. Z hľadiska teleologického výkladu by bolo možné spoločnosť rozdeliť aj bez súhlasu ostatných vlastníkov v iných domoch, hoci tým budú popreté základné princípy rozhodovania zhromaždenia spoločnosti. Nikoho totiž nemožno nútiť, aby zotrval v

spoločnom zväzku, do ktorého dobrovoľne vstúpil. Rovnako by mali mať vlastníci v každom dome právo z tohto zväzku kedykoľvek vystúpiť za splnenia určitých podmienok, keďže zákon prioritne predpokladá, že každý dom bude spravovaný samostatne na základe jednej z dvoch prípustných foriem výkonu správy. Tomu zodpovedá aj text dôvodovej správy k novele zákona o vlastníctve bytov č. 70/2010 Z. z., ktorá uvádza, že ak spoločenstvo tvorí viacero bytových domov, vlastníci v každom dome majú právo sa samostatne rozhodnúť o rozdelení spoločenstva, a tak sa osamostatniť. Tomuto zámeru však zákonodarca neprispôbil súvisiacu právnu úpravu rozdelenia spoločenstva najmä v ust. § 7c a § 7d zákona č. 182/1993 Z.z. upravujúcich orgány a zánik spoločenstva (viď Valachovič, M., Grausová, K., Čirak, J.: Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2012).

14. Odvolací súd je zhodne s názorom právnej doktríny a senátom Krajského súdu v Bratislave 6S toho názoru, že ust. § 14 ods. 9 zákona č. 182/1993 Z.z. dáva dotknutým vlastníkom, ktorých sa rozdelenie týka, možnosť o tomto rozdelení hlasovať samostatne. Je síce pravda, že zákonodarca dal priestor na vznik pochybností, nakoľko praktické otázky súvisiace s využitím tohto postupu ponechal nedoriešené, toto však nemôže byť na ťarchu vlastníkov, ktorí sa rozhodli využiť svoje právo im priznané v ust. § 14 ods. 9 zákona č. 182/1993 Z.z. Súd prvej inštancie teda správne neprihliadol na námietky žalovaného, že žalobca v 1. rade nevznikol v súlade so zákonom.

15. Ďalej sa odvolací súd venoval žalovaným namietanou otázkou viazanosti žalobcov (okrem žalobcu v 1. rade) zmluvou o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov. V zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. môže byť v jednom dome uzatvorená zmluva iba o jednom spoločenstve. Odvolací súd má za to, že keďže zákonodarca vyslovene vlastníkom bytov a nebytových priestorov dáva možnosť hlasovať o rozdelení spoločenstva samostatne a tým pádom pripúšťa „oddelenie“ a vznik nového spoločenstva z časti vlastníkov, ktorí boli predtým súčasťou iného spoločenstva, od momentu zaregistrovania nového spoločenstva, t.j. SVB Kuklovská 33-39, sú vlastníci domu C viazaní iba novou zmluvou o spoločenstve. Inými slovami, zmluva medzi žalobcami (okrem žalobcu v 1. rade) so žalovaným o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zanikla automaticky zaregistrovaním nového spoločenstva, t.j. žalobcu v 1. rade. V tomto smere odvolací súd dodáva, že žalovaný sa domáhal určenia platnosti zmluvy o spoločenstve voči žalobcom, avšak Okresný súd Bratislava IV. jeho žalobu v konaní 10C/94/2016 zamietol. Konanie nie je v dôsledku podaného odvolania právoplatne skončené.

16. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za preukázané, že dispozičné právo k účtu, na ktorom sú dotknuté finančné prostriedky vlastníkov domu C (t.j. žalobcov v 2. až 32. rade) má predseda žalovaného a teda žalovaný. Preto žalovaný je jediný oprávnený subjekt, ktorý môže dotknuté peniaze, ktoré nesporne patria vlastníkom z domu C t.j. žalovaným v 2. až 32. rade, previesť na účet ich novozaloženého spoločenstva SVB- Kuklovská 33-39.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bolo povinnosťou žalovaného previesť dotknuté finančné prostriedky žalobcom v 2. a ž 32.rade, na účet, ktorý oznámil žalobca v 1.rade, ktorý zastupuje vlastníkov domu C. Keďže sa žalovaný nevydal tieto finančné prostriedky žalobcom v 1.až 32. rade po tom, čo ho k tomu žalobca v 1. rade v mene vlastníkov domu C vyzval, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavovalo výšku žalovanej sumy. Súd prvej inštancie preto správne zaviazal žalovaného na úhradu úrokov z omeškania odo dňa 31.08.2016 v zákonom stanovenej správnej výške v súlade s vykonávacím predpisom.

18. Podľa § 513 Občianskeho zákonníka, ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu alebo podľa zmluvy voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý.

19. Podľa § 514 Občianskeho zákonníka, ak dlžník splnil celý záväzok jednému z veriteľov, ktorí sú voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, nemôžu už ostatní od neho nič žiadať.

20. K odvolacej námietke žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je nevykonateľný, nakoľko súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 68.462,09 Eur žalobcom v 2. až 32. rade, avšak neurčil v rozsudku, komu akú výšku z celkovej sumy má žalobcom v 2. až 32. rade žalovaný uhradiť odvolací súd uvádza, že súdom priznané plnenie peňažnej povinnosti vychádza vždy z hmotnoprávneho charakteru tohto

záväzku. V prejednávanej veci je nesporné, že plnenie priznané žalobcom v 2. až 32. rade titulom zostatku finančných prostriedkov na účte fondu prevádzky, opráv a údržby v zmysle §10 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. má zo zákona hmotnoprávnu povahu spoločnej a nerozdielnej pohľadávky žalobcov v 2. až 32. rade voči žalovanému. Ide o finančné prostriedky, ktoré sú na účte fondu prevádzky, opráv, údržby pre bytový dom C, teda o finančné prostriedky žalobcov v 2. až 32. rade, ktorí si vytvorili nové spoločenstvo. Preto v prípade plnenia spoločnej a nerozdielnej pohľadávky vyplývajúcej z hmotného práva platia § 513 a § 514 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje spôsob plnenia dlhu dlžníka viacerým veriteľom. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia sa preto odvolací súd nestotožňuje s námietkou žalovaného o nevykonateľnosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

21. Pretože súd prvej inštancie rozhodol o žalobe vecne správne, odvolací súd v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 68.462,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 68.462,09 Eur od 01.08.2016 do zaplatenia, ako aj vo závislom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobcom v 2. až 32. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods.1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovia v 2. až 32. rade boli v odvolacom konaní úspešní a preto im vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon § 419 CSP prípušťa

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).